

KONVENCIJA O ODPRAVI VSEH OBLIK DISKRIMINACIJE ŽENSK

Preambula

Sprejela jo je Generalna skupščina Združenih narodov z resolucijo št. 34/180 z dne 18. decembra 1979.

Veljati je začela 3. septembra 1981 v skladu s 27(1) členom.

Države pogodbenice te konvencije

ugotavljajo, da Ustanovna listina Združenih narodov ponovno potrjuje zaupanje v temeljne človekove pravice, dostojanstvo in vrednost človekove osebnosti ter v enakopravnost moških in žensk,

ugotavljajo, da Splošna deklaracija o človekovih pravicah potrjuje načelo o nedopustnosti diskriminacije in razglasa, da se vsi ljudje rodijo svobodni in imajo enako dostojanstvo in enake pravice, ter da je vsakdo upravičen do uživanja vseh pravic in svoboščin, ki so v njej navedene, brez kakršnegakoli razlikovanja, tudi glede na spol ne,

ugotavljajo, da je obveznost držav pogodbenic Mednarodnega pakta o človekovih pravicah zagotoviti enakopravnost moških in žensk na področju vseh ekonomskih, družbenih, kulturnih, državljanskih in političnih pravic,

glede na mednarodne konvencije, sklenjene pod okriljem Združenih narodov in specializiranih agencij za pospeševanje enakosti moških in žensk,

glede na resolucije, deklaracije in priporočila, ki so jih sprejeli Združeni narodi in specializirane agencije za pospeševanje enakosti moških in žensk,

vendar zaskrbljene, ker so ženske kljub vsem tem dokumentom se vedno diskriminirane na raznih področjih,

opozarjajo, da diskriminacija žensk krši načela enakopravnosti in spoštovanja človekovega dostojanstva, da je ovira za enakopravno udeležbo žensk v političnem, družbenem, ekonomskem in kulturnem življenju njihovih držav, da ovira razvoj in napredek družbe in družine ter otežuje vsestranski razvoj zmožnosti žensk, v prid lastni državi in človeštvu, **so zaskrbljene** zaradi dejstva, da so v razmerah siromaštva hrana, zdravstveno varstvo, izobraževanje, usposabljanje in zaposlovanje ter zadovoljevanje drugih potreb ženskam najmanj dostopni,

so prepričane, da bo nova mednarodna ekonomska ureditev, ki bo temeljila na enakosti in pravičnosti, znatno prispevala k uresničitvi enakosti moških in žensk,

poudarjajo, da je izkoreninjenje apartheida, vseh oblik rasizma, rasne diskriminacije, kolonializma, neokolonializma, agresije, tuje okupacije in nadvlade in vmešavanja v notranje zadeve drugih držav bistvenega pomena za polno uresničitev pravic moških in žensk,

potrjujejo, da bodo krepitev mednarodnega miru in varnosti, popuščanje mednarodne napetosti, medsebojno sodelovanje vseh držav ne glede na njihov družbeni in ekonomski sistem, splošna in popolna razorožitev, zlasti jedrska razorožitev pod strogim in učinkovitim mednarodnim nadzorstvom, uveljavitev načel pravičnosti, enakosti in vzajemnih koristi v odnosih med državami, uveljavitev pravice narodov pod tujo in kolonialno dominacijo in tujo okupacijo do samoodločbe in neodvisnosti ter spoštovanje nacionalne suverenosti in ozemeljske celovitosti prispevali k družbenemu napredku in razvoju, s tem pa tudi k uresničitvi popolne enakosti moških in žensk,

so prepričane, da poln in vsestranski razvoj držav, blaginja sveta in mir zahtevajo kar največjo udeležbo žensk, enakopravno z moškimi, na vseh področjih življenja,

upoštevajo pomemben, do sedaj premalo priznan prispevek žensk k blaginji družine in razvoju družbe, družbeni pomen materinstva in vlogo obeh staršev v družini ter pri vzgoji otrok in se zavedajo, da vloga ženske pri rojstvu otrok ne sme biti razlog za diskriminacijo, temveč da mora biti vzgoja otrok skupna odgovornost moških in žensk ter družbe kot celote,

se zavedajo, da je za uresničitev popolne enakosti moških in žensk potrebno spremeniti

tradicionalno vlogo moških, kot tudi žensk, v družini in v družbi,
so odločene izpolniti načela iz Deklaracije o odpravi diskriminacije žensk ter v ta namen sprejeti ukrepe, ki so potrebni za odpravo vseh njenih oblik in manifestacij,
in so se zato sporazumele o naslednjem:

I. DEL

1. člen

Za namene te Konvencije izraz "diskriminacija žensk" označuje vsakršno razlikovanje, izključevanje ali omejevanje na podlagi spola, katerega posledica ali namen je ogroziti ali onemogočiti ženskam priznavanje, uresničevanje ali uveljavljanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin ne glede na njihov zakonski stan, na podlagi enakosti moških in žensk, na političnem, ekonomskem, socialnem, kulturnem in državljanškem ali kateremkoli drugem področju.

2. člen

Države pogodbenice obsojajo diskriminacijo žensk v vseh njenih oblikah in se strinjajo, da bodo z vsemi primernimi sredstvi, ki jih imajo na razpolago, nemudoma začele izvajati politiko odpravljanja diskriminacije žensk in se v ta namen zavezujejo:

a) da bodo vključile načelo enakosti moških in žensk v svoje ustave ali ustrezne zakone, če tega še niso storile, kot tudi da bodo z zakoni ali drugimi ukrepi zagotovile uresničevanje tega načela v praksi;

b) da bodo sprejele ustrezne zakonodajne in druge ukrepe, vključno s sankcijami (kjer je to potrebno), ki prepovedujejo vse oblike diskriminacije žensk;

c) da bodo uvedle pravno varstvo pravic žensk na enakopravni osnovi z moškimi in prek pristojnih domačih sodišč in drugih javnih ustanov zagotovile učinkovito varstvo žensk pred vsakim dejanjem diskriminacije;

d) da se bodo vzdržale vsakega dejanja ali prakse diskriminacije žensk in zagotovile, da bodo javni organi in ustanove ravnali v skladu s to obveznostjo;

e) da bodo sprejele vse primerne ukrepe za odpravo diskriminacije žensk po katerikoli osebi, organizaciji ali podjetju;

f) da bodo sprejele vse primerne ukrepe, vstevši zakonodajne, za spremembo ali odpravo veljavnih zakonov, predpisov, običajev in praks, s katerimi se diskriminirajo ženske;

g) da bodo razveljavile vse notranje kazenske določbe, s katerimi se diskriminirajo ženske.

3. člen

Države pogodbenice bodo sprejele na vseh področjih, zlasti političnem, socialnem, ekonomskem in kulturnem, vse primerne ukrepe, vključno z zakonodajnimi, da bi ženskam zagotovile poln razvoj in izboljšanje njihovega položaja ter uživanje in uresničevanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin enakopravno z moškimi.

4. člen

1. Sprejemanje posebnih začasnih ukrepov držav pogodbenic, katerih namen je pospešiti uresničevanje dejanske enakosti moških in žensk, se ne šteje za diskriminacijo, kot je opredeljena v tej Konvenciji, vendar nikakor ne sme povzročiti neenakih ali posebnih meril; ti ukrepi naj prenehajo veljati, ko bodo dosežene enake možnosti in enaka obravnava.

2. Sprejemanje posebnih ukrepov v državah pogodbenicah, vstevši tudi ukrepe, navedene v tej Konvenciji, katerih namen je varstvo materinstva, se ne šteje za diskriminacijo.

5. člen

Države pogodbenice bodo ukrenile vse primerno:

a) za spremembo družbenih in kulturnih vzorcev vedenja moških in žensk, da bi odpravili predsodke ter običaje in vsako drugo prakso, ki temelji na pojmovanju manjvrednosti ali večvrednosti enega ali drugega spola ali na tradicionalni vlogi moških oziroma žensk,

b) da bi družinska vzgoja zajela tudi pravilno pojmovanje materinstva kot družbene funkcije in priznanje skupne odgovornosti moških in žensk za vzgojo in razvoj otrok, pri čemer je razumljivo, da je treba v vseh primerih upoštevati predvsem interes otrok.

6. člen

Države pogodbenice bodo sprejele vse primerne ukrepe, vključno z zakonodajnimi, za preprečevanje vseh oblik trgovine z ženskami ter izkoriščanja prostitucije žensk.

II. DEL

7. člen

Države pogodbenice bodo sprejele vse primerne ukrepe za odpravo diskriminacije žensk v političnem in javnem življenju države, predvsem pa morajo ženskam pod enakimi pogoji kot moškim zagotoviti pravico:

a) da volijo na vseh volitvah in javnih referendumih in so voljene v vsa telesa, ki se volijo z javnimi volitvami;

b) da sodelujejo pri oblikovanju in izvajanju vladne politike in da zavzemajo javne položaje ter opravljajo vse javne funkcije na vseh ravneh oblasti;

c) da sodelujejo pri delu nevladnih organizacij in društev, ki se ukvarjajo z javnim in političnim življenjem v državi.

8. člen

Države pogodbenice bodo sprejele vse primerne ukrepe, da se ženskam zagotovi, da brez diskriminacije in pod enakimi pogoji kot moški, predstavljajo svoje vlade na mednarodni ravni ter sodelujejo pri delu mednarodnih organizacij.

9. člen

1. Države pogodbenice bodo podelile ženskam enake pravice kot moškim, da pridobijo, spremenijo ali obdržijo svoje državljanstvo. Zagotovile bodo zlasti, da sklenitev zakonske zveze s tujim državljanom ali sprememba moževega državljanstva med zakonsko zvezo ne

bo imela avtomatično za posledico spremembo ženinoga državljanstva ali da ostane žena brez državljanstva, oziroma, da je prisiljena vzeti moževo državljanstvo.

2. Države pogodbenice bodo zagotovile ženskam enake pravice kot moškim v zvezi z državljanstvom otrok.

III. DEL

10. člen

Države pogodbenice bodo sprejele vse primerne ukrepe za odpravo diskriminacije žensk, da bi jim zagotovile enake pravice do izobraževanja kot moškim, zlasti pa, da bi na temelju enakosti žensk in moških zagotovile:

a) enake pogoje glede poklicnega uspeha in usmerjanja, glede dostopa do izobraževalnih programov in pridobitev diplom v izobraževalnih ustanovah vseh kategorij tako v podeželskem kot v mestnem okolju; ta enakost se zagotavlja v predšolskem, splošnem, tehničnem in strokovnem izobraževanju, kot tudi višjem tehničnem izobraževanju in vseh vrstah poklicnega usposabljanja;

b) dostop do enakih učnih programov, enakih izpitov in učnega osebja z enakimi kvalifikacijami, kot tudi do šolskih prostorov in opreme enake kakovosti;

c) odpravo tradicionalnega pojmovanja vloge moškega in ženske na vseh stopnjah in v vseh oblikah izobraževanja s spodbujanjem oblikovanja mešanih oddelkov in drugih vrst izobraževanja, ki bi lahko prispevale k uresničitvi tega namena, zlasti pa z revizijo učbenikov in šolskih programov ter prilagajanjem učnih metod;

d) enake možnosti za štipendije in druge vrste pomoči za študij brez obveznosti vračila;

e) enake možnosti za dostop do programov permanentnega izobraževanja, vključno s programi za izobraževanje odraslih in za opismenjevanje, zlasti tistih, katerih namen je v čim krajšem času zmanjšati razlike med izobraženostjo moških in žensk;

f) zmanjšanje stopnje osipa ženske mladine in organizacijo učnih programov za dekleta in ženske, ki so prezgodaj opustile šolanje;

g) enake možnosti za aktivno ukvarjanje s športom in telesno vzgojo;

h) dostop do posebnih informacij s področja zdravstvene vzgoje za zagotavljanje zdravja in blaginje družin, vključno z informacijami in nasveti v zvezi z načrtovanjem družine.

11. člen

1. Države pogodbenice bodo sprejele vse primerne ukrepe za odpravo diskriminacije žensk na področju zaposlovanja, da bi jim bile na podlagi enakosti moških in žensk zagotovljene enake pravice, zlasti:

a) pravica do dela kot neodtujljiva pravica vseh ljudi;

b) pravica do enakih možnosti za zaposlitev, v številni tudi uporabo enakih meril pri izbiri oseb, ki kandidirajo za delovno mesto;

c) pravica do svobodne izbire poklica in zaposlitve, pravica do napredovanja, varnosti zaposlitve in vseh ugodnosti ter pogojev, ki izvirajo iz dela, kot tudi pravica do strokovnega usposabljanja in prekvalifikacije, vključno z učenjem v gospodarstvu, višjim strokovnim usposabljanjem in občasnim dodatnim usposabljanjem;

d) pravica do enakega plačila in ugodnosti iz zaposlitve, kot tudi do enake obravnave za delo enake vrednosti in enake obravnave pri oceni kakovosti dela;

e) pravica do socialne varnosti, zlasti v primeru upokojitve, nezaposlenosti, bolezni, invalidnosti, starosti in druge vrste nesposobnosti za delo, kot tudi pravica do plačanega dopusta in plačane odsotnosti;

f) pravica do zdravstvenega varstva in varstva pri delu, všteti tudi varstvo reproduktivnih funkcij.

2. Da bi preprečile diskriminacijo žensk zaradi sklenitve zakonske zveze ali materinstva in zagotovile njihovo dejansko pravico do dela, bodo države pogodbenice sprejele primerne ukrepe:

a) za prepoved odpovedi zaradi nosečnosti ali porodniškega dopusta in diskriminacije pri odpuščanju z dela zaradi zakonskega stanu, za kar bodo predvidele tudi sankcije;

b) za uvedbo plačanega porodniškega dopusta ali primerljivih socialnih pravic, ne da bi pri tem izgubile pravico do delovnega mesta, statusa na podlagi delovne dobe in socialnih prejemkov;

c) za spodbujanje zagotavljanja potrebnih pomožnih socialnih služb, da bi bilo staršem omogočeno, da svoje družinske obveznosti uskladijo z obveznostmi na delovnem mestu in udeleževanjem v javnem življenju, zlasti s spodbujanjem ustanavljanja in razvoja mreže ustanov, ki skrbijo za otroke;

d) za zagotovitev posebnega varstva žensk med nosečnostjo na tistih delovnih mestih, za katera je dokazano, da nosečnicam škodujejo.

3. Zaščitno zakonodajo, ki se nanaša na vprašanja iz tega člena, je treba periodično preverjati v luči znanstvenih in tehnoloških spoznanj in jo pa potrebi revidirati, odpraviti ali razširiti.

12. člen

1. Države pogodbenice bodo sprejele primerne ukrepe za odpravo diskriminacije žensk na področju zdravstvenega varstva, da bi na temelju enakosti žensk in moških zagotovile ženskam dostop do zdravstvenih storitev, vključno s tistimi, ki se nanašajo na načrtovanje družine.

2. Ne glede na prvi odstavek tega člena bodo države pogodbenice zagotovile primerne, pa potrebi brezplačne zdravstvene storitve ženskam v zvezi z nosečnostjo, porodom in obdobjem pa rojstvu otroka, ter ustrezno prehrano med nosečnostjo in dojenjem.

13. člen

Države pogodbenice bodo sprejele vse primerne ukrepe za odpravo diskriminacije žensk na drugih področjih gospodarskega in družbenega življenja, da bi jim bile na temelju enakosti moških in žensk zagotovljene enake pravice, zlasti pa:

- a) pravica do družinskih prejemkov;
- b) pravica do bančnih posojil, hipotekarnih in drugih vrst finančnih kreditov;
- c) pravica do udeležbe v rekreativnih dejavnostih, športu in vseh oblikah kulturnega življenja.

14. člen

1. Države pogodbenice bodo upoštevale posebne probleme kmečkih žensk, kot tudi pomembnost vloge, ki jo imajo le-te v ekonomskem preživetju svojih družin, vključno z delom na gospodarskih področjih, kjer se ne ustvarja dohodek, in sprejele primerne ukrepe, da bi se določbe te Konvencije uporabljale tudi za ženske v podeželskem okolju.

2. Države pogodbenice bodo sprejele vse primerne ukrepe za odpravo diskriminacije kmečkih žensk, da bi jim na temelju enakosti moških in žensk zagotovile sodelovanje pri razvoju podeželja in uživanje koristi v zvezi s tem razvojem, zlasti pa, da bi jim zagotovile:

- a) pravico do sodelovanja pri izdelavi in izvajanju razvojnih načrtov na vseh ravneh;
- b) pravico do ustreznega zdravstvenega varstva, vključno z informacijami, nasveti in storitvami v zvezi z načrtovanjem družine;
- c) pravico do neposredne uporabe programov socialnega varstva;
- d) pravico do vseh vrst usposabljanja in izobraževanja -- formalnega in neformalnega, v številni opismenjevanje, kot tudi med drugim, do vseh storitev v okviru skupnosti za povečanje njihovega splošnega tehničnega znanja;
- e) pravico do organiziranja skupin za samopomoč in kooperacij, da bi uveljavile enak dostop do gospodarskih dejavnosti z zaposlovanjem ali opravljanjem samostojne dejavnosti;
- f) pravico do udeležbe v vseh aktivnostih skupnosti;
- g) pravico do dostopa do kmetijskih kreditov in posojil, tržnih olajšav, ustrezne tehnologije in enake obravnave v zemljiški in agrarni reformi ter programih za ponovno naseljevanje;
- h) pravico do ustreznih življenjskih razmer, zlasti glede stanovanja, higienskih razmer, električne energije in preskrbe z vodo, prometa in zvez.

IV. DEL

15. člen

1. Države pogodbenice bodo ženskam in moškim priznale enakost pred zakonom.

2. Države pogodbenice bodo priznale ženskam enako pravno sposobnost v civilnih zadevah kot moškim in zagotovile enake možnosti za njeno izvajanje. Ženskam bodo priznale enake pravice do sklepanja pogodb in upravljanja premoženja in jih bodo obravnavale enakopravno v vseh fazah postopka pred sodiščem.

3. Države pogodbenice soglašajo, da se vse pogodbe in vsi drugi civilnopravni instrumenti, katerih pravni učinek ima namen omejiti pravno sposobnost žensk, štejejo za nične.

4. Države pogodbenice bodo priznale ženskam in moškim enake pravice v zvezi z zakonodajo o gibanju oseb in v zvezi s svobodno izbiro nastanitve in stalnega prebivališča.

16. člen

1. Države pogodbenice bodo sprejele vse primerne ukrepe za odpravo diskriminacije žensk v vseh vprašanih, ki se nanašajo na zakonsko zvezo in družinska razmerja, zlasti pa bodo na temelju enakosti moških in žensk zagotovile ženskam:

a) enako pravico do sklenitve zakonske zveze;

b) enako pravico do svobodne izbire zakonca in sklenitve zakonske zveze sama pa svobodni volji in ob popolnem soglasju;

c) enake pravice in odgovornosti v zakonu in pri razvezi;

d) enake pravice in obveznosti staršev do otrok ne glede na njihov zakonski stan. V vseh teh primerih mora biti interes otrok na prvem mestu;

e) enake pravice, da svobodno in odgovorno odločajo o rojstvih otrok, kot tudi, da imajo dostop do informacij, izobraževanja in sredstev, ki jim bodo omogočili uveljavljanje teh pravic;

f) enake pravice in odgovornosti glede skrbništva, varuštva, upravljanja premoženja in posvojitve otrok ali podobnih institucij v nacionalni zakonodaji. V vseh primerih mora biti interes otrok na prvem mestu;

g) enake osebne pravice moža in žene, vključno s pravico do izbire priimka, poklica in zaposlitve;

h) enake pravice obeh zakoncev v zvezi z lastništvom nad premoženjem oziroma v zvezi s pridobivanjem, upravljanjem in uživanjem premoženja ter razpolaganjem z njim, ne glede na to, ali se to opravlja odplačno ali neodplačno.

2. Zaroaka ali poroka otroka ne bosta imeli pravnih učinkov, sprejeti pa bodo vsi potrebni ukrepi, vključno z zakonodajnimi, da se določi minimalna starost za sklenitev zakonske zveze ter uvede obveznost, da se zakonska zveza uradno registrira.

V. DEL

17. člen

1. Za spremljanje napredka v izpolnjevanju te Konvencije se ustanovi Odbor za odpravo diskriminacije žensk (v nadaljnjem besedilu: Odbor), ki bo ob začetku veljavnosti Konvencije štel 18, pa ratifikaciji ali pristopu petintridesete države pogodbenice Konvencije pa 23 strokovnjakov in strokovnjakinj visokih moralnih kvalitet in strokovnih kvalifikacij za področje, na katero se nanaša ta Konvencija.

Strokovnjake in strokovnjakinje Odbora, ki bodo pri delu sodelovali v osebnem svojstvu, bodo izmed svojih državljanek in državljanov izvolile države pogodbenice. Pri izvolitvi članic in

članov Odbora se bo upoštevala enakomerna geografska zastopanost, kot tudi to, da bodo v Odboru zastopane razne oblike civilizacije in glavni pravni sistemi.

2. Članice in člani Odbora se volijo s tajnim glasovanjem na podlagi seznama oseb, ki so jih imenovalе države pogodbenice. Vsaka pogodbenica lahko kandidira eno osebo izmed svojih državljanek in državljanov.

3. Prve volitve bodo šest mesecev pa začetku veljavnosti Konvencije. Najmanj tri mesece pred vsakimi volitvami bo generalni sekretar Združenih narodov povabil države pogodbenice, naj v dveh mesecih pošljejo svoja imenovanja. Generalni sekretar bo pripravil abecedni seznam vseh imenovanih kandidatke in kandidatov skupaj z imeni držav pogodbenic, ki so jih imenovalе, in ga poslal državam pogodbenicam.

4. Volitve članic in članov Odbora bodo na sestanku držav pogodbenic, ki ga bo sklical Generalni sekretar na sedežu Združenih narodov. Na tem sestanku, katerega sklepčnost tvorita dve tretjini držav pogodbenic, bodo izvoljeni tisti kandidati in kandidatke, ki bodo dobili največje število glasov in absolutno večino glasov predstavnic in predstavnikov držav pogodbenic, navzočih na volitvah.

5. Članice in člani Odbora se volijo za štiri leta. Vendar pa mandat devetih članic in članov, izvoljenih na prvih volitvah, poteče pa dveh letih; neposredno pa prvih volitvah bo predsednica oziroma predsednik Odbora izžrebal imena teh devetih članic oziroma članov.

6. Volitve za pet dodatnih članic in članov Odbora bodo v skladu z določili 2.,3. in 4. odstavka tega člena, pa petintrideseti ratifikaciji ali pristopu. Mandat dveh dodatnih članic/članov Odbora, ki bosta izvoljena ob tej priložnosti, bo potekel po dveh letih. Njuni imeni bo izžrebala predsednica oziroma predsednik Odbora.

7. Za zasedbo morebitnih praznih mest imenuje država pogodbenica, katere strokovnjakinja ali strokovnjak je prenehal opravljati funkcijo kot članica/član Odbora, izmed svojih državljanek in državljanov drugo osebo, ki jo mora Odbor potrditi.

8. Članice in člani Odbora bodo, z odobritvijo Generalne skupščine, prejeli honorar iz sredstev Združenih narodov, pod pogoji, ki jih določi Generalna skupščina glede na pomen nalog, ki jih Odbor opravlja.

9. Generalni sekretar Združenih narodov bo zagotovil potrebno osebje in pogoje za učinkovito opravljanje funkcij Odbora v okviru te Konvencije.

18. člen

1. Države pogodbenice se zavezujejo, da bodo generalnemu sekretarju Združenih narodov predložile za obravnavo v Odboru poročila o zakonodajnih, sodnih, upravnih ali drugih ukrepih, ki so jih sprejele za izpolnjevanje določil te Konvencije, kot tudi o napredku, doseženem v tem smislu;

a) v prvem letu pa uveljavitvi Konvencije v zadevni državi;

b) najmanj vsaka štiri leta pa prvem poročilu in vedno, kadar bo Odbor to zahteval.

2. V poročilih se lahko navedejo dejavniki in težave, ki vplivajo na stopnjo izpolnjevanja obveznosti, ki izvirajo iz te Konvencije.

19. člen

1. Odbor sam sprejme svoj poslovnik.
2. Odbor voli svoje funkcionarke in funkcionarje za dobo dveh let.

20. člen

1. Odbor se sestane praviloma enkrat letno za največ dva tedna in obravnava poročila, predložena pa 18. členu te Konvencije.
2. Sestanki Odbora so običajno na sedežu Združenih narodov ali v kakem drugem primernem kraju, ki ga določi Odbor.

21. člen

1. Odbor preko Ekonomskega in socialnega sveta vsako leto poroča Generalni skupščini Združenih narodov o svojem delu in lahko daje predloge in splošna priporočila na podlagi obravnavanih poročil in informacij, ki jih je prejel od držav pogodbenic. Taki predlogi in splošna priporočila se vključijo v poročilo Odbora skupaj z morebitnimi pripombami držav pogodbenic.
2. Generalni sekretar Združenih narodov pošilja poročila Odbora v vednost Komisiji za položaj žensk.

22. člen

Specializirane agencije se imajo pravico udeležiti sestankov, na katerih se obravnava izvajanje tistih določil te Konvencije, ki spadajo v njihovo delovno področje. Odbor lahko zahteva, da specializirane agencije predložijo poročila o izpolnjevanju določb Konvencije na področjih, ki spadajo v krog njihove dejavnosti.

VI. DEL

23. člen

Nič v tej Konvenciji ne sme vplivati na katerakoli določila, ki učinkoviteje vodijo k uresničitvi enakosti moških in žensk in jih lahko vsebuje:

- a) zakonodaja države pogodbenice
- b) katerakoli druga mednarodna konvencija, pogodba ali sporazum, ki obvezuje državo pogodbenico.

24. člen

Države pogodbenice se zavezujejo, da bodo sprejele vse potrebne ukrepe na nacionalni ravni za polno uresničenje v tej Konvenciji priznanih pravic.

25. člen

1. Ta Konvencija je odprta za podpis vsem državam.

2. Za depozitarja te Konvencije je določen generalni sekretar Združenih narodov.
3. Za to Konvencijo je potrebna ratifikacija. Ratifikacijski instrumenti se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.
4. Ta Konvencija je odprta za pristop vsem državam. K tej Konvenciji se pristopi z deponiranjem instrumentov o pristopu pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

26. člen

1. Vsaka država pogodbenica sme kadarkoli vložiti zahtevo za revizijo Konvencije s pisмено noto, naslovljeno na generalnega sekretarja Združenih narodov. 2. Generalna skupščina Združenih narodov odloča o morebitnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti v zvezi s takšno zahtevo.

27. člen

1. Ta Konvencija začne veljati trideseti dan po deponiranju dvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu pri generalnem sekretarju Združenih narodov.
2. Za vsako državo, ki ratificira to Konvencijo ali pristopi k njej po deponiranju dvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne Konvencija veljati trideseti dan po dnevu, ko sama deponira listino o ratifikaciji ali pristopu.

28. člen

1. Generalni sekretar Združenih narodov sprejema in pošilja vsem državam besedila pridrzkov, ki jih države izrazijo ob ratifikaciji ali pristopu.
2. Pridržek, ki ni skladen s cilji in nameni te Konvencije, ni dovoljen.
3. Pridržki se lahko kadarkoli umaknejo z notifikacijo generalnemu sekretarju Združenih narodov, ki o tem obvesti vse države. Notifikacija začne veljati z dnem prejema.

29. člen

1. Vsak spor med dvema ali več pogodbenicami glede razlage ali uporabe te Konvencije, ki se ne reši s pogajanjem, se na zahtevo ene izmed strank v sporu predloži arbitraži. Če se stranke v sporu v šestih mesecih po predložitvi zahteve za arbitražo ne sporazumejo glede organizacije arbitraže, lahko katerakoli izmed strank v sporu predloži spor Meddržavnemu sodišču v Haagu, v skladu s Statutom sodišča.
2. Vsaka država pogodbenica lahko pri podpisu ali ratifikaciji te Konvencije ali pri pristopu k njej izrazi pridržek glede obvezne uporabe 1. odstavka tega člena. Drugih držav pogodbenic ne zavezuje prvi odstavek tega člena v odnosih s tistimi državami, ki so izrazile takšen pridržek.
3. Vsaka država pogodbenica, ki je izrazila pridržek v skladu z drugim odstavkom tega člena, lahko ta pridržek kadarkoli umakne z notifikacijo generalnemu sekretarju Združenih narodov.

30. člen

Ta Konvencija je sestavljena v angleščini, arabščini, francoščini, ruščini in španščini, s tem da so vsa besedila enako avtentična, in je deponirana pri generalnem sekretarju Združenih narodov.